

25 let

ZČU&

1991–2016

ZČU&25 let

ZÁPADOČESKÁ
UNIVERZITA
V PLZNI

Obsah

Úvodní slovo rektora	1
Slavíme 25 let	2
Fakulta pedagogická	3
Fakulta elektrotechnická	4
Fakulta strojní	5
Výstavba univerzitního kampusu	6 - 8
Letní školy na ZČU	9
Fakulta aplikovaných věd	10
Fakulta ekonomická	11
Založení univerzity bylo radostnou dobou Rozhovor s emeritním rektorem Jiřím Holendou	12 - 13
Univerzita otevřená pro každého	14
Fakulta právnická	15
Řídit univerzitu je jako kolektivně řídit autobus Rozhovor s emeritním rektorem Zdeňkem Vostrackým	16 - 17
Fakulta filozofická	18
Nové technologie—výzkumné centrum	19
S univerzitou jsem srostlý Rozhovor s emeritním rektorem Josefem Průšou	20 - 21
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara	22
Fakulta zdravotnických studií	23
Ústav jazykové přípravy	24
Univerzita v číslech	25
Skvělý tým je zárukou úspěchu Rozhovor s emeritní rektorkou Ilonou Mauritzovou	26 - 27
Výzkum a vývoj	28 - 29
Úspěchy na poli aplikovaného výzkumu a spolupráce s praxí	30 - 31
Univerzita se musí otevřít světu Rozhovor s rektorem Miroslavem Holečkem	32 - 33
Jak šel čas na univerzitě	34 - 35
Studentský život	36 - 37
Západočeská univerzita slaví 25 let	38 - 40

Úvodní slovo rektora

Ve středu 19. října ráno na mne z pošty vykoukl mail Mikuláše Beka, rektora Masarykovy univerzity. Navrhuje, aby univerzity vyvěsily tibetské vlajky v 11.55 tentýž den. Hlavou mi letí spousta myšlenek. Připojíme se? Je třeba se rozhodnout ihned, nelze svolávat grémia a nechat si postup odhlasovat. Kontext s politickým děním těch dnů je zřejmý. Máme zatahovat univerzitu do politiky?

To rozhodně nikdo nechce. Přemýšlím ale i o dalších souvislostech a vzpomenu si na hovory se studenty. Mladí lidé, kteří budou jednou hrát významnou roli ve veřejném životě, ve významných firmách i v reprezentaci naší republiky. Co pro ně znamená studium na univerzitě? Jak budou jednou vzpomínat na svou alma mater? Možná, že i dnešní symbolické připojení se univerzity ke kritikům příliš ustrašeného postoje některých politiků a k jasné výzvě k respektu duchovních hodnot jiných kultur v nich cosi důležitého zanechá. Hlavou mi běží i slova, která říkám čerstvým absolventům na promociích: „Kromě rozvahy vám přeji i dostatek odvahy, odvahy nebát se jít proti proudu a dokázat hájit svůj názor.“ Je rozhodnuto. V 11.55, tedy symbolicky „za pět minut dvanáct“, zavlaže na ZČU tibetská vlajka.

Při příležitosti 25. výročí naší univerzity se zamýšlíme více než jindy, co jsme dokázali, jací jsme a jací bychom chtěli být. Bezesporu nás formují vnější vlivy, politika státu v oblasti vzdělávání i finanční možnosti, které máme či můžeme mít. Oprávněně si stěžujeme na řadu věcí, které však nemůžeme příliš ovlivnit, semíla nás všudypřítomná byrokracie, někdy vysoce problematická legislativa a stále klesající příspěvek státu na vzdělávání. Přesto jsme toho tolik dokázali a můžeme se pochlubit kvalitními obory, špičkovými výsledky ve vědě i aplikovaném výzkumu a unikátními výzkumnými centry.

Vnější vlivy totiž nejsou rozhodující. To zásadní se odehrává uvnitř. Vzpomínám na zrod Západočeské univerzity před 25 lety, její dětství a postupné dospívání. Nevím, kolik v ten či onen rok dostala univerzita peněz. Vím ale, jak výrazně ovlivnily její vývoj významné osobnosti, které měly svou vizi a dokázaly

se za ní bit. Tyto osobnosti posunuly univerzitu nejen tehdy, když svou prozíravou vizi dokázaly zrealizovat, ale zejména tím, že dokázaly hájit jasný názor a často jít i proti značnému odporu. Dnes již málokdo ocení, kolik studentů a mladých lidí právě takové osobnosti výrazně pozitivně ovlivnily.

Bohužel přesně opačnou roli sehrávaly a stále sehrávají masy věcných kritiků a vždy nespokojených reptalů, kteří v anonymním kuloárním zákulisí šíří své „pravdy“ o tom, „jak to všechno je“ a co tím „ve skutečnosti“ ten či onen sleduje. Je paradoxem akademického prostředí, že dává vyrůst nejen skvělým osobnostem, ale vytváří i úrodné podhoubí pro šíření polopravd, negativních emocí, fám či dokonce lží. Toto podhoubí nás rozleptává a spaluje zevnitř. Můžeme pak žehrat na to, že nejsme financováni, jak si zasloužíme, že k nám nemíří tolik studentů, jak by odpovídalo kvalitě našich oborů. Zrcadlo, které má odrážet náš lesk do světa, si bohužel příliš často křívíme sami.

Kdysi jsem měl možnost pobýt dva týdny v Tibetu. Svět tajemných klášterů, magických obřadů a duchovních rozměrů, ale i svět nesmírné materiální chudoby. Nemohu a nechci hodnotit geopolitické souvislosti. Ale ať už jsou jakékoli, nelze si nepovšimnout úžasné hrdosti místních lidí a jejich sounáležitosti se svou zemí. Mnohokrát mě již napadlo, jak by mohla vypadat naše alma mater, kdybychom k ní cítili podobnou sounáležitost, byli na naše úspěchy hrdí a šířili tím její dobré jméno. I to, co nedokáže žádný marketing, bychom hravě zvládli sami. A navíc bychom nejen vzdělávali, ale i vychovávali naše studenty k hrdosti a odpovědnosti. Není větší síly ve světě relativizujících pravd a strachu z vlastního názoru než právě takovýto postoj!

Moc bych si přál, aby i toto reprezentovala tibetská vlajka, která po několik říjnových dní vlála na Západočeské univerzitě v Plzni.

Miroslav Holeček, rektor

Slavíme 25 let

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

otevřete druhé číslo časopisu ZČU& ..., jímž symbolicky uzavíráme letošní rok plný oslav a aktivit připravených speciálně k příležitosti 25. narozenin naší univerzity. Právě k tolika letům Západočeská univerzita v Plzni letos dospěla, a proto je podtitulem tohoto čísla „25 let“.

Jedním ze symbolů letošního výročí je i logo navržené studentkou fakulty designu a umění Ladislava Sutnara Terezou Pejřimovskou, které po celý rok provázelo veškeré workshopy, konference, výstavy i mnohé další akce pořádané k oslavám výročí. Logo se tak přirozeně objevuje i na titulní straně tohoto čísla a plně vystihuje jeho ústřední téma. Autorka totiž do něho dokázala nejen umně vpravit onu narozeninovou pětadvacítku v podobě trojúhelníků, které ji znázorňují prostřednictvím římských číslic, ale současně evokuje i obrázek přesýpacích hodin, symbol plynutí času.

V aktuálním čísle tedy budeme plynout časem od prvních střípků univerzity, které však spadají mnohem dále nežli do výše zmiňovaných 25 let. Ocitněme se tak nejprve v historicky zlomovém roce 1948, kdy v budově na tehdejší Stalinově třídě vzniká prapůvod univerzity, pobočka Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Následně postupně projdeme všemi klíčovými milníky, které ovlivnily další vývoj dnešní Západočeské univerzity, jež se během let rozrostla do podoby devíti fakult, dvou vysokoškolských ústavů a čtyř výzkumných center. Abyste se v takovém množství událostí snáze orientovali, najdete na každé horní stránce časovou osu, která Vás bezpečně provede celým číslem. Jak na 25 let univerzity pohlíží ti, kteří univerzitu formovali z nejvyššího místa, se dozvíte v rozhovorech se všemi pěti rektory postupně úřadujícími na ZČU.

Věříme, že v tomto čísle naleznete informace o veškerém dění, jež se do historie naší univerzity jakkoliv význačně zapsalo, a abychom je trochu oživil i obrazově, hledali jsme ve všech dostupných fotografických archívech. Přejeme Vám tedy příjemné čtení a univerzitě do další pětadvacítky jen to nejlepší!

Veronika Nováková
vedoucí odboru Vnější vztahy

začátku

od

s námi

pojdte

14. 9.
1948

založena Pedagogická fakulta jako pobočka Pedagogické fakulty v Praze, zároveň vzniká menza a studentské koleje v Kollárově ulici

Fakulta pedagogická

Kvalita a efektivita ve vzdělávání pedagogických pracovníků

Pedagogická fakulta v Plzni byla zřízena jako pobočka pedagogické fakulty Karlovy univerzity v Praze. Její slavnostní otevření proběhlo 14. listopadu 1948 a nově vzniklé fakultě byla přidělena budova bývalého ženského učitelského ústavu v Plzni na Americké (tehdejší Stalinově) třídě. Druhý školní rok byl zahájen 1. října 1949 v budově bývalého dívčího gymnázia ve Veleslavínově ulici, kde část školy sídlí dodnes. V roce 1953 se v rámci školské reformy změnila z pedagogické fakulty na dvouletou Vyšší pedagogickou školu, v roce 1964 se vládním nařízením stala samostatnou Pedagogickou fakultou v Plzni se statutem vysoké školy. Od roku 1991 se Pedagogická fakulta stala součástí nově vytvořené Západočeské univerzity.

Za celou dobu svého trvání vypravila fakulta do života téměř 25 000 absolventů. Pracovníci fakulty jsou autory mnoha skript, publikací a učebnic pro základní, střední a vysoké školy, řada z nich získala prestižní ocenění na mezinárodních knižních veletrzích. Fakulta při přípravě učitelů spolupracuje s mateřskými, základními a středními školami v Plzeňském a Karlovarském kraji. Pedagogická fakulta vydává vědecký časopis Arnica a praktický časopis Školská fyzika. Ve vědecké, výzkumné a projektové oblasti se pracovníci fakulty zaměřují zejména na modernizaci metod a forem výuky na všech typech škol.

Slavnostní otevření pedagogické fakulty se konalo 14. 11. 1948 ve velké dvoraně tehdejší Slovanské besedy.

K přípravě učitelů patří také povinná praxe na školách.

Pravidelná akce fakulty, Den s fyzikou, zahrnuje práci s talentovanými studenty.

1949

zřízena Vysoká škola strojní a elektrotechnická (VŠSE) s obory strojírenství a elektrotechnické inženýrství

Fakulta elektrotechnická

Uvádíme výsledky výzkumu, studia i vývoje do praxe společně s podniky

Vysoká škola strojní a elektrotechnická v Plzni byla založena na podzim roku 1949 jako součást Českého vysokého učení technického v Praze. Od roku 1950 byla samostatnou fakultou a v roce 1953 získala VŠSE nezávislé postavení vysoké školy v čele s rektorem. Fakulta elektrotechnická vznikla současně s fakultou strojní 18. 8. 1960 vnitřním rozdělením Vysoké školy strojní a elektrotechnické v Plzni. Původně byla na fakultě pouze jediná elektrotechnická katedra nazvaná Katedra elektrotechnických nauk. Po rozdělení fakult došlo k rychlému rozvoji dalších nových oborů. Od roku 2010 se novou organizační složkou fakulty na úrovni katedry stalo Regionální inovační centrum elektrotechniky (RICE), které vzniklo s podporou Evropského fondu pro regionální rozvoj (ERDF) v rámci operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace (OP VaVpI).

Fakulta realizuje základní i rozsáhlý aplikovaný výzkum, který má prokazatelný a významný vliv na praxi. Pracoviště má nezanedbatelný podíl na vývoji dopravních prostředků s elektrickým a hybridním pohonem (autobusy, trolejbusy, tramvaje, lokomotivy).

Fakulta elektrotechnická sídlila původně v centru Plzně, v sádkách Pětatřicátníků 14.

Laboratoř elektromagnetické kompatibility. Částečně bezodrazová stíněná komora je určena jak k měření elektromagnetického rušení zařízení, tak testování jejich odolnosti proti vysokofrekvenčním elektromagnetickým polím.

Obraz snímáný v infračerveném spektru (termokamera, termovize) při dnech otevřených dveří.

1960

VŠSE rozdělena na dvě fakulty, strojní a elektrotechnickou

Fakulta strojní

Plzeňská tradice strojírenského vzdělávání a moderního výzkumu

Strojní fakulta vznikla podobně jako elektrotechnická fakulta rozdělením Vysoké školy strojní a elektrotechnické v Plzni v roce 1960 na dvě samostatné fakulty. V roce 1992 se fakulta přestěhovala z centra města do nově vybudovaného univerzitního kampusu na Borských polích. Součástí fakulty strojní jsou vedle jednotlivých kateder i výzkumná centra FORTECH (Výzkumné centrum tvářecích technologií), VVRC (Centrum energetického výzkumu) a od roku 2011 Regionální technologický institut – RTI, který byl vybudován za podpory operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace (OP VaVpI).

Fakulta strojní nabízí vzdělání, výzkum a vývoj v moderních i tradičních strojírenských oborech, které mají v Evropě budoucnost. Velmi úzká spolupráce se zahraničními technickými vysokými školami a průmyslovými podniky v Plzni a okolí umožňuje studium spojené s výzkumem a vývojem pro moderní strojírenskou praxi. Akreditované studijní programy garantují kvalitní přípravu pro další uplatnění. Fakulta disponuje desítkami kontaktů s univerzitami v Evropě i ve Spojených státech, řada z nich tak umožňuje studentům i pedagogům studovat či pracovat na zahraničních univerzitách a přinášet nové poznatky a zkušenosti do plzeňského akademického prostředí. Jednotlivé katedry mají akreditovány výzkumné programy, doktorské studijní programy a mohou provádět i habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem.

1964

vypracován investiční záměr na výstavbu nového areálu VŠSE na Borských polích

Stavba budovy strojní fakulty.

Výzkum proudění páry v průtočných systémech parních turbín v OP Škoda, na kterém se podíleli pracovníci VŠSE v osmdesátých letech.

Studentská formule je příkladem mezifakultní spolupráce studentů z pěti fakult.

1985

položení základního kamene k výstavbě univerzitního areálu na Borských polích

Výstavba univerzitního kampusu

Po svém vzniku působila univerzita na řadě míst po celé Plzni. Fakulty sídlily a vyučovaly v mnoha pronajatých i vlastních prostorách a roztržitost výuky byla vnímána jako jednoznačná překážka. Z tohoto důvodu vznikl záměr koncentrovat výuku do právě vznikajícího areálu na Borských polích. Zelený trojúhelník, jak se místo pro univerzitu začalo nazývat, se měl proměnit v univerzitní městečko se všemi fakultami, sídlem rektorátu, univerzitní knihovnou, menzou a další infrastrukturou. Z velké části se tento záměr naplnil. Borská pole se od položení základního kamene v roce 1985 proměnila v univerzitní kampus, kde sídlí pět fakult, tři výzkumná centra, rektorát, menza a univerzitní knihovna. Na atraktivitě celého univerzitního městečka by měla určitě přidat tramvajová linka, jejíž prodloužení z konečné na Borech se plánuje.

Poklepání základního kamene v roce 1985 – zahájení výstavby nejen strojí fakulty, ale i celého univerzitního kampusu.

Letecký snímek Borských polí před začátkem výstavby univerzitního kampusu.

V roce 1998 již stojí budova strojí fakulty, rektorát, menza i tělocvična.

Výstavba rektorátu v roce 1995.

Stavba strojí fakulty a menzy.

1985

položení základního kamene strojí fakulty na Borských polích, počátek vzniku univerzitního areálu

1992

na Borská pole se stěhuje strojí fakulta – do té doby vyučovala v sadech Pětatictíků 14 (dnes zde sídlí fakulta právnická) a v Husově ulici 11, kde do roku 2016 sídlila ekonomická fakulta

1992

do budovy strojí fakulty se přemísťuje fakulta aplikovaných věd, která do té doby měla katedry rozptýlené po celé Plzni (sady Pětatictíků, Mikulášské náměstí – dnešní Církevní gymnázium, Husova ulice 11)

1996

dokončena stavba rektorátu, který se na Borská pole přestěhoval z Americké třídy z budovy dřívějšího sídla Krajského výboru KSČ

1996–1998

stavba Centra informatizace a výpočetní techniky (CIV)

1999–2001

výstavba budovy univerzitní knihovny

2002–2004

stavba nové budovy elektrotechnické fakulty (dříve sídlila v sadech Pětatictíků 14, dnešním sídle právnické fakulty)

2004

otevření nové menzy v univerzitním kampusu

2012

kolaudace nové budovy fakulty umění a designu Ladislava Sutnara

2012

dokončena stavba výzkumného centra RTI

2014

dokončena stavba výzkumného centra NTIS, do jehož prostor se stěhuje fakulta aplikovaných věd

2014

dokončena přístavba univerzitní knihovny

2015

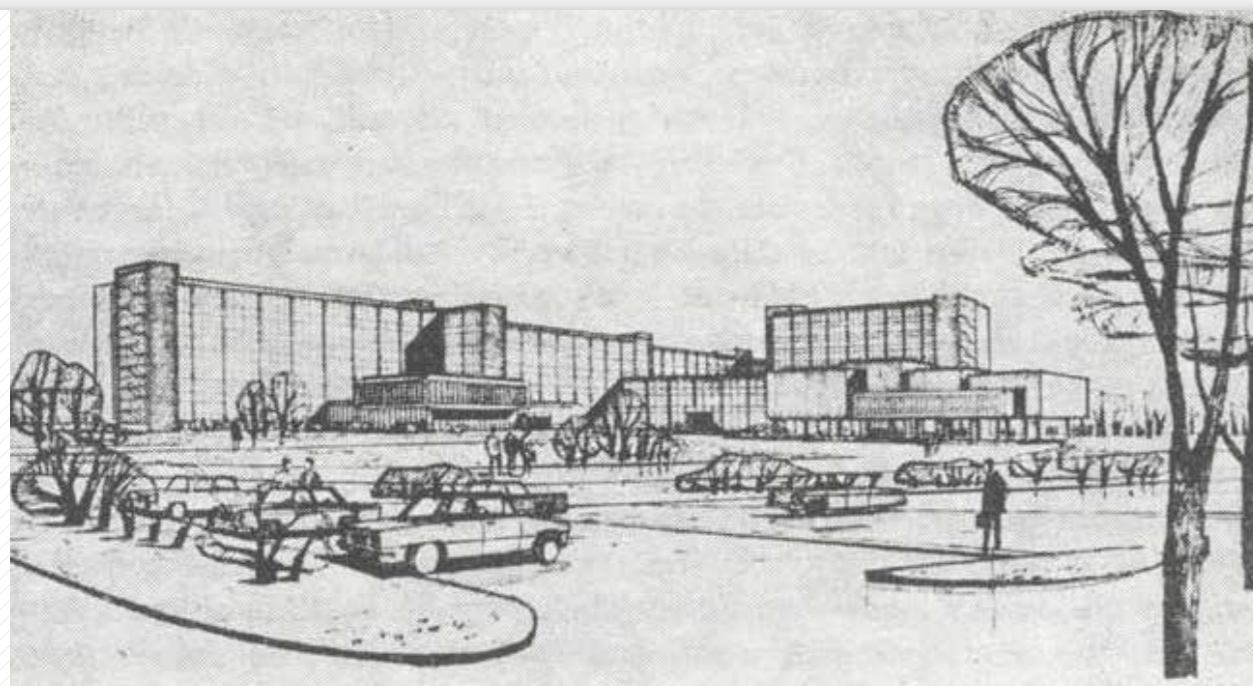
zkolaudována budova výzkumného centra RICE

2016

fakulta ekonomická se stěhuje z Husovy ulice na Bory

1990

v červenci 1990 se poprvé konala Mezinárodní letní jazyková škola

Ideový návrh areálu VŠSE.

Pohled na univerzitní kampus z roku 2014.

Letní školy na ZČU

Mezinárodní letní jazyková škola vznikla ještě před založením samotné univerzity jako reakce na nedostatečnou nabídku cizích jazyků v Plzeňském kraji. Jejími kurzy prošlo na tisíce účastníků, celkový počet se přibližuje k desetitisícové hranici. Některým z nich letní škola učarovala díky své unikátní atmosféře natolik, že přijíždějí do plzeňského kampusu opakovaně. Z řad studentů není výjimkou čtyřnásobná či osminásobná účast. Mezi nejvýznamnější zahraniční lektory patří Charles Hall z University of Memphis, TN (USA), který v roce 2007 obdržel od ZČU titul čestného doktora za přínos k rozvoji Západočeské univerzity a k šíření jejího věhlasu v zahraničí, zejména v USA. O tom, že je pozice letní jazykové školy Západočeské univerzity unikátní v celé České republice, svědčí i ocenění Evropské jazykové ceny Label, které získala za inovační projekty v oblasti jazykového vzdělávání v roce 2004. V letech 2001–2005 se tato akce konala pod osobní záštitou předsedkyně České komise pro UNESCO Jaroslavy Moserové. Za více než čtvrtstoletí svého fungování si vydobyla silnou pozici v oblasti letního jazykového vzdělávání v regionu i v republice a patří mezi nejvýznamnější a nejnavštěvovanější akce s mezinárodním přesahem, které ZČU pořádá.

Postupně začala v rámci univerzity vznikat celá řada dalších letních škol, takže ani o prázdninách posluchárny nezejí prázdnou.

Druhou největší a nejpobulárnější letní školou se stal **ArtCamp**, fungující již dvanáct let, pod patronací fakulty designu a umění Ladislava Sutnara, největší akce svého druhu v České republice. Zájemci z celého světa si každoročně vybírají z pestré nabídky desítek uměleckých kurzů, které vedou mistři z tuzemska i ze zahraničí (např. USA, Kanady, Japonska, Německa, Francie, Itálie, Portugalska, Polska, Slovenska).

Další letní školu nazvanou **JuniorFEL**, zaměřenou na děti se zájmem o elektroniku, pořádá fakulta elektrotechnická.

Fakulta ekonomická otevírá své posluchárny žákům základních škol v letní škole **Homo economicus**. V letošním jubilejním roce pořádala univerzita celkem osm letních škol.

Fakulta aplikovaných věd

Technicko-přírodovědná fakulta, kde se věda i výuka úspěšně prolínají s praxí.

Řada kateder fakulty aplikovaných věd fungovala již před jejím vznikem v rámci Vysoké školy strojní a elektrotechnické v Plzni. Po založení fakulty tak byly jen administrativně převedeny z původních fakult. Za pětadvacet let své existence se fakultě podařilo rozvinout řadu nových oborů, vychovat přes pět tisíc absolventů, získat a úspěšně naplnit mnoho projektů a grantů. Fakulta se také během své historie dvakrát stěhovala, poprvé v roce 1993 do univerzitního kampusu na Borech, následně pak v roce 2014, kdy se díky evropským dotacím podařilo dokončit stavbu nové budovy, v níž nyní fakulta sídlí spolu se svým vědeckým centrem excelence.

Fakulta se již od svého vzniku orientovala na propojení výuky s vědecko-výzkumnou činností, a proto díky vynikajícím výsledkům získala již v roce 1990 pět výzkumných záměrů, jejichž souhrnný finanční objem převýšil 120 milionů Kč. Fakultní prioritou bylo vždy vynikající a perspektivní personální zabezpečení všech pěstovaných oborů; v roce 2002 se podařilo dosáhnout vytyčeného cíle, aby na každé katedře působil alespoň jeden profesor ve věku do 50 let. V roce 2010 se podařilo získat dotaci z Evropského fondu pro regionální rozvoj na pořízení nových výukových prostor a na vybudování fakultního výzkumného centra mezinárodní úrovně. O čtyři roky později byl projekt NTIS úspěšně dokončen a fakulta odstartovala další etapu své existence v nových prostorách; součástí je kromě výukových kateder nově i fakultní pracoviště výzkumu a vývoje, tedy evropské centrum excelence NTIS – Nové technologie pro informační společnost.

Z historie výpočetní techniky.

Práce se stereostěnou v laboratoři počítačové grafiky.

Robotický lachtan – portálový robot, který umí balancovat míč na jehle.

Fakulta ekonomická

Fakulta ekonomická – první krok do úspěšné praxe

Když se v roce 1990 vytvořily vhodné podmínky pro vznik nových fakult a vysokých škol, začalo se na Vysoké škole strojní a elektrotechnické v Plzni uvažovat o založení ekonomické fakulty, která by měla sídlo v Karlových Varech, Mariánských Lázních nebo v Chebu. Nejvýhodnější podmínky vytvořilo město Cheb, kde založení fakulty podporovali nejen místní politici, ale i zástupci společenských orgánů (Občanské pedagogické fórum, Okresní národní výbor). 1. července 1990 zřídil Akademický senát VŠSE ekonomickou fakultu v Chebu a 10. září 1990 zahájila fakulta výuku i v Plzni. Stala se tak jednou ze zakládajících fakult univerzity.

Fakulta rozvíjí vztahy s komerčními i neziskovými subjekty, veřejnou správou a úzce propojuje výuku s odbornou praxí. Ekonomická fakulta se snaží být otevřená mezinárodní spolupráci s partnerskými univerzitami v rámci EU i v neevropských destinacích a umožnit studentům vzdělávat se v rámci jednotlivých oborů i v zahraničí. V neposlední řadě se věnuje i celoživotnímu vzdělávání.

Ekonomická fakulta se také výrazně angažuje ve studentské mobilitě. Má uzavřeno více než 50 partnerských smluv v 17 zemích Evropy a šest smluv s univerzitami na asijském i americkém kontinentu. Možnosti studentské mobility nabízí studentům na speciálně vytvořeném webu. Již 20 let trvá spolupráce s Marquette University v americkém městě Milwaukee. V létě 2016 se ekonomická fakulta přestěhovala z centra města do nově zrekonstruovaných prostor v univerzitním kampusu, což je všeobecně vnímáno jako možnost pro její hlubší integraci v rámci ZČU.

Promoce prvních absolventů v Chebu v červenci 1993.

Studenti 4. ročníku se v roce 2011 umístili na 3. místě v celosvětovém finále prestižní soutěže v Hongkongu Global Management Challenge.

V září 2016 ekonomická fakulta slavnostně otevřela zrekonstruované prostory v univerzitním kampusu na Borech.

28.9.
1991

vzniká Západočeská univerzita sloučením
VŠSE a Pedagogické fakulty, prvním rektorem
je zvolen Jiří Holenda

Rozhovor s emeritním rektorem Jiřím Holendou

Založení univerzity bylo radostnou dobou

Jiří Holenda stál u vzniku Západočeské univerzity v Plzni. Jako tehdejší rektor Vysoké školy strojní a elektrotechnické prosazoval s dalšími akademiky a studenty myšlenku spojit vysoké školy v Plzni do univerzitního rámce, což se jim s úspěchem podařilo. I přes počáteční nesnáze stála na konci jeho dvouletého funkčního období stabilní univerzita se šesti fakultami.

Uběhlo již 25 let od doby, kdy jste zakládal univerzitu. Jak s odstupem čtvrtstoletí na tuto dobu vzpomínáte?

Na celé období kolem roku 1989 vzpomínám velmi rád. Doba to byla radostná, plná energie, zrealizovat šlo všechno. A především lidé byli fantastičtí. Myšlenka založení univerzity vznikala během studentské stávky. Studenti odmítli tehdejší vedení VŠSE a navrhli mne na post rektora. Je důležité si uvědomit, že založení univerzity nebylo dílo jedince, pracovalo na něm mnoho lidí a právě díky úžasným mezilidským vztahům, které v té době vládly, se podařilo dílo úspěšně dokončit. To, v jaké atmosféře jsme se ocitli, vám rád demonstruji na jednom konkrétním případě. Před založením samotné univerzity jsme si uvědomovali nutnost potřeby znalosti cizích jazyků. Proto jsme s Evou Valentovou založili Mezinárodní letní jazykovou školu. Při jedné z našich pracovních cest jsme potkali úžasného člověka, Charlesa Halla, který nám s jejím rozjezdem pomáhal. Charles Hall přivezl jednu na univerzitu bambus, který je zde zasazený zrovna tak jako on. A uvědomte si, že panu Hallovi muselo něco stát za to, aby sem celé roky jezdil a pomáhal nám. A víte, co to bylo? Právě ty úžasné mezilidské vztahy.

Nápad na založení univerzity v Plzni vyslovil již T. G. Masaryk v roce 1911. Jaká byla podle vás příčina, že trvalo celých osmdesát let, než se to podařilo?

Na to vám musím odpovědět stejně jako na předchozí otázku. Vše má svůj čas. A porevoluční doba byla mimořádná! Plná elánu, nadšení a schopných poctivých lidí.

Co pro vás bylo při zakládání univerzity nejtěžší?

Nesnadné bylo překonat legislativu té doby. Starý vysokoškolský zákon založení nových univerzit v podstatě neumožňoval a jeho novelizace byla spíchována horkou jehlou. Uvedu vám jeden kuriózní případ. V předloze byla formulace „právní subjektivitu mají vysoké školy

a samostatné fakulty“. Při schvalování ovšem přišlo jednomu iniciativnímu poslanci slovo samostatné zbytečné, a tak jej nechal vyškrtnout. A vznikl legislativní zmetek, kdy při striktním výkladu měly fakulty stejnou právní subjektivitu jako celá vysoká škola, pod kterou patřily. Naštěstí děkani našich fakult se shodli, že tento výklad neakceptují, že je to nesmysl. Jen pedagogická fakulta na něm trvala a navzdory uzavřené smlouvě se nechtěla do univerzity integrovat. Čekalo nás hodně práce, vyjednávání a přemlouvání, než se podařilo fakultu pedagogickou přesvědčit o výhodnosti jejího připojení k univerzitě.

S jako vizí a koncepcí jste univerzitu zakládali?

Především jsme chtěli univerzitu regionální. Ovšem ne v pejorativním smyslu, jak by mohlo vyznít, ale jako univerzitu, která rozvíjí a kultivuje region. Jednak zřízením studijních oborů, jejichž absolventi najdou v regionu uplatnění, a pak i podporou vědy a výzkumu, která přitáhne do kraje investory a perspektivní firmy. Nová vysoká škola měla být nejen technického zaměření, ale i humanitního. Řadu nových fakult se povedlo s úspěchem založit. Jsem velmi hrdý na vznik právnické fakulty, jsem rád, že se povedla ekonomická fakulta a že se povedlo po určitých peripetiích zřídit filozofickou fakultu. Bohužel plány na přírodovědnou fakultu zůstaly jen na papíře.

Během svého rektorského období jste se setkával s mnoha významnými osobnostmi, politiky, vědci i umělci. Patřil mezi ně i Václav Havel. Jak na setkání s ním vzpomínáte?

Velmi rád. Byl to úžasný člověk. Scházeli jsme se s ním spolu s ostatními rektory v Lánech. Nechal nás mluvit, neskákal nám do řeči, jen nám tiše naslouchal. A na závěr celou naši debatu shrnul a navrhl úžasně řešení. A my jsme jen zírali.

Setkání Jiřího Holendy s americkými veterány na půdě ZČU.

Jiřího Holendu jmenoval do funkce prezident Václav Havel.

Jiří Holenda na obnoveném Majálesu v roce 1990.

Sledujete stále ještě dění na univerzitě?

Abych se upřímně přiznal, už ani moc ne. Jsem stále v kontaktu s katedrou matematiky, ale jinak mi můj zdravotní stav již příliš aktivit neumožňuje.

Co byste na závěr popřál univerzitě k jejím 25. narozeninám?

Přál bych jí, aby plně užívala všech otevřených cest a možností a aby se jí splnilo vše, co si sama přeje. Fakultám přeji, aby neztrácely povědomí, že celek je více než každá jeho část, studentům mnoho štěstí při volbě svého odborného zaměření, studiu i rozhodování o studijních pobytech, panu rektorovi co nejméně nových ministryň (ministrů) školství, stabilní legislativní a ekonomické prostředí, tedy málo změn a více času na pořádnou práci. To ostatně přeji i všem zaměstnancům univerzity.

Doc. RNDr. Jiří Holenda, CSc. (*1933) vystudoval Matematicko-fyzikální fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Od roku 1961 působil na katedře matematiky VŠSE v Plzni. Vzdělání si doplnil semestrovou praxí v National Physical Laboratory v Londýně pod vedením profesora Wilkinsona. Na VŠSE se věnoval výuce lineární algebry, funkcionální analýzy, komplexní proměnné a numerických metod. Podnikl první kroky k založení Inovačního centra v Plzni, založil Centrum výměny české a německé mládeže v Plzni. Působil jako odborný garant interdisciplinárního semináře, jako docent na katedře matematiky a zároveň jako předseda komise MŠMT pro hodnocení výzkumných záměrů. Po dobu 10 let pracoval v týmu expertů při EUA (Asociace evropských univerzit). V rámci této činnosti navštívil dvoufázově 12 univerzit evropských zemí. V roce 1998 mu byl na Brunelově univerzitě v Londýně udělen čestný titul „doctor honoris causa“. Celý aktivní život pracoval v Jednotě českých matematiků a fyziků, za což obdržel čestný titul „Zasloužilý člen“ a Bolzanovu medaili. Po dvě období byl členem Zastupitelstva města Plzně. Jako jedna z ikon města Plzně obdržel od občanů nejvyšší počet hlasů. Je držitelem Historické pečeti města Plzně. 14. září 2016 byl uveden do Dvorany slávy Plzeňského kraje.

Rektor v období

1. 3. 1992–28. 2. 1995
1. 3. 1995–28. 2. 1998

1992

vzniká Univerzita třetího věku

1993

byl zaveden kreditní systém výuky a spuštěny webové stránky ZČU – jako první v České republice

1993

založena právnická fakulta

1995

rektor Jiří Holenda vstupuje do druhého funkčního období

Univerzita otevřená pro každého

Univerzita třetího věku ZČU je určena všem, kdo mají chuť se vzdělávat. Obsahová náplň většiny nabízených kurzů je odborně na úrovni, která odpovídá náplni bakalářských a magisterských předmětů standardního studia. Přihlásit se může každý, kdo dosáhl věku potřebného pro přiznání starobního důchodu či občané v invalidním důchodu, a to bez ohledu na předchozí vzdělání. Kromě Plzně má Univerzita třetího věku dalších 11 pracovišť po celých západních Čechách: v Chebu, Aši, Sokolově, Tachově, Klatovech, Plasích, Karlových Varech, Mariánských Lázních, Stříbrně, Spáleném Poříčí a Zbirohu. Její posluchači mohou navštěvovat kurzy poskládané z celého spektra, které ZČU nabízí. Každoročně se do nich запиše na dva tisíce zájemců. Součástí výuky jsou také exkurze, výlety či letní škola. Univerzita třetího věku ZČU má skvělou reputaci a vysokou návštěvnost díky kvalitním přednášejícím.

Stejně oblíbená je i **Dětská univerzita**, kterou pořádá od roku 2014 pedagogická fakulta. Pro žáky základních škol a nižších ročníků gymnázií je to výborná příležitost seznámit se s vysokoškolským prostředím a zároveň možnost využít svůj volný čas k získávání zkušeností a vzdělání.

Univerzita třetího věku je určena všem seniorům, kteří mají chuť se dále vzdělávat.

Při studiu na dětské univerzitě si žáci základních škol vyzkoušejí, jaké to je, studovat na vysoké škole.

Součástí studia na Univerzitě třetího věku je i slavnostní promoce.

Fakulta právnická

Ignorantia legis neminem excusat Neznalost zákona nikoho neomlouvá

Z nadšení plzeňských právníků, za podpory města a osobností z Ústavu státu a práva Akademie věd ČR vznikla v roce 1993 právnická fakulta. Výuka byla zahájena v podobě pětiletého prezenčního magisterského studia, kdy do 1. ročníku nastoupilo 209 studentů. Studium bylo rozděleno do tří bloků: teoreticko-historického, judičiálního a státovědního. První absolventi promovali v roce 1998; od té doby z fakulty vzešlo již několik tisíc absolventů.

Právnická fakulta se řadí mezi čtyři fakulty českých veřejných vysokých škol, poskytujících právnické vzdělání. V současné době má akreditovaný magisterský studijní program Právo a právní věda (obor Právo), bakalářský studijní program Právní specializace (obor Veřejná správa), navazující magisterský studijní program Veřejná správa (obor Veřejná správa) a doktorský studijní program Teoretické právní vědy (obor Občanské právo). Na fakultě působí odborníci, kteří jsou známí nejen pro svoji skvělou teoretickou erudici, ale také pro svoji vynikající práci na poli legislativní a aplikační praxe. Mimo jiné zasedají v poradních orgánech vlády ČR, jsou nezřídka soudci, uznávanými advokáty, exekutory, rozhodci a insolvenčními správci.

Fakulta sídlila v budově bývalého krajského výboru KSČ. Do současné se přestěhovala v roce 2006.

Slavnostní otevření zrekonstruované budovy fakulty právnické v sádkách Pětatřicátníků 14 v roce 2006.

Studenti právnické fakulty.

Rozhovor s emeritním rektorem Zdeňkem Vostrackým

Řídit univerzitu je jako kolektivně řídit autobus

Zdeňk Vostracký nastoupil do funkce rektora sedm let po vzniku univerzity a setrval v ní po dvě funkční období až do roku 2004. Na univerzitu přišel z podniku ŠKODA, kde řadu let po roce 1989 působil v nejvyšších funkcích. Univerzitní prostředí mu ale neznámé nebylo, externě vyučoval na elektrotechnické fakultě již od roku 1967, kde i po skončení funkce nadále působí pedagogicky a vědecky. Vedl celkem 11 výzkumných a vývojových projektů a pod jeho vedením úspěšně ukončilo 12 studentů doktorská studia.

Řadu let jste pracoval v podniku Škoda. Daly se vaše zkušenosti nabyté v průmyslu uplatnit při řízení univerzity?

Samozřejmě, že obě prostředí jsou velmi rozdílná a specifická. Univerzita má velké spektrum a rytmus činností a vnitřní liberální samosprávné prostředí. Demokratické principy na univerzitě jsou podobné jako v politice. S určitou dávkou nadsázky lze přirovnat řízení univerzity k řízení autobusu plného svobodomyšlných studentů a ovládaného kolektivně, přičemž motorem jsou pedagogové, volant drží v rukou fakulta, brzdu ovládá akademický senát, plynový pedál ovládá ministerstvo, správní rada pak řazení rychlostí, světla jsou v pravomoci vědecké rady. Rektorovi pak zbývá k řízení často jenom spojka. Ale to není vůbec málo, protože bez spojky se vozidlo nedá ani rozjet, ani dobře řadit rychlostí.

A jaká byla nyní, zpětně hodnoceno, vaše jízda?

Hodnocení práce přísluší akademické obci. Musím nejdříve poznamenat, že po zvolení do funkce se může zdát, že člověku jsou připnuta křídla, ale já jsem to vnímal současně jako připnutí okovů obrovské odpovědnosti. Měl jsem kolem sebe schopné spolupracovníky, zejména prorektory, děkany, zkušené pracovníky sekretariátu, akademické pracovníky i zaměstnance provozních útvarů. Funkce rektora ale bere čas, protože je spojena s řadou manažerských, administrativních a společenských povinností. Čas na vědeckou práci a na studenty jsem nacházel často až po šesté hodině večerní a pracovní soboty nebyly výjimkou. Rektorské období jsem se pokusil podrobněji popsat v knize „Rektorem v taláru a bez taláru“.

Co pro vás bylo největším úspěchem ve funkci rektora?

Každý úspěch, kterého se dosáhlo, nebyl můj osobní, ale byl úspěchem celého vedení! Navázal jsem na vizi mého předchůdce Jiřího Holendy a měli jsme zastání i na ministerstvu v osobě Josefa Průši. Bylo založeno výzkumné centrum NTC, fakulta humanitních studií (zárodek budoucí filozofické fakulty) a připraven vznik Ústavu umění a designu, ostatní fakulty se úspěšně rozvíjely. Určitě jsem měl velikou radost z realizace staveb. Zejména se podařilo postavit budovu pro elektrotechnickou fakultu, která získala ocenění Stavba roku Plzeňského kraje. Celý proces, od výběrového řízení projektu až po dokončení stavby, proběhl neuvěřitelně dobře po stránce finanční i termínové. Podařilo se nám také rozšířit a modernizovat budovu menzy, vybudovat nástavbu pro fakultu aplikovaných věd, připravit opravu a rekonstrukci budovy fakulty právnické v sadech Pětatickáků a mnoho oprav budov univerzity v Plzni i v Chebu. V akademickém světě byla univerzita vnímána velmi dobře.

A u čeho naopak máte pocit, že se nepodařilo?

Vize musí být výzvou a ne jen přízemním plánem. Je proto zřejmé, že se v daném čase nepodařilo vše uskutečnit. Z oblasti výstavby jsme měli ještě záměr rekonstrukce zámečku Nečtiny jako střediska pro mezinárodní kontakty i pro doktorandy. Pokud bych měl jmenovat jeden záměr, který se nepodařilo uskutečnit, tak to bylo prosazení změny názvu univerzity.

A jaký název by podle vás naší univerzitě slušel nejvíc?

Podle mého názoru by bylo vhodné, aby univerzita nesla jméno významné osobnosti spjaté s regionem.

Jmenování Zdeňka Vostrackého rektorem v roce 1998.

Rektor Zdeňk Vostracký přivítal na univerzitě v roce 2003 prezidenta Václava Klause.

Zdeňk Vostracký se s kanadskou velvyslankyní Margaret Huber v roce 2003 zúčastnil 9. ročníku Běhu Terryho Foxe.

Uvažoval jsem o univerzitě Václava II., Křižíkově univerzitě, ale nejvíce o Hlávkově univerzitě. Josef Hlávka je osobností mezinárodního významu. Dodnes je „živá“ nejstarší česká nadace Nadání Josefa, Marie a Zdenky Hlávkových, založená již 25. ledna 1904.

Co byste na závěr popřál univerzitě k jejím 25. narozeninám?

Vycházím ze slov, jež byla inspirací při zakládání univerzit: „Universitas magistrorum et scholarium“. Rozumí se tím hledání pravdy v tvůrčí dílně a ve společnosti vyučujících a studentů. Posláním univerzity je poznávat v tomto společenství zákonitosti, jež přispívají k porozumění vývoje materiálního světa, a rovněž poskytovat odpovědi na smysl života. Přeji naší univerzitě, aby tyto cíle naplnila. Ať plody její práce povznášejí město Plzeň i kraj a její dobrá pověst přesahuje hranice!

Prof. Ing. Zdeňk Vostracký, DrSc., dr. h. c., Senior Member IEEE, FEng. (*1941) vystudoval VŠSE v Plzni, hodnost doktora věd obhájil na ČVUT v Praze, čestný doktorát obdržel v Londýně na Brunel University. V roce 1990 byl jmenován profesorem. V podniku ŠKODA Plzeň pracoval jako konstruktér, vědecký pracovník a v letech 1989 až 1992 zde byl předsedou představenstva. V roce 1998 byl zvolen do čela Západočeské univerzity a ve funkci rektora působil po dvě volební období, do roku 2004. Zabývá se elektroenergetikou a fyzikou plazmatu. Přednáší teorii elektrických přístrojů na Fakultě elektrotechnické ZČU, působí v Regionálním inovačním centru elektrotechniky, je garantem sekce ZČU v Centru kompetence „Pokročilé technologie pro výrobu tepla a elektřiny“. Je členem čtyř vědeckých rad, včetně Univerzity Karlovy v Praze. Po roce 1989 působil na třech zahraničních univerzitách a měl 20 přednášek ve 13 zemích, je autorem 4 knih a více než 130 článků, 33 patentů, 4 užitných vzorů a více než 30 esejů. Obdržel řadu vyznamenání.

Rektor v období

1. 3. 1998–28. 2. 2001

1. 3. 2001–28. 2. 2004

1998

zřízení univerzitní knihovny a přijetí vysokoškolského zákona, kterým se změnil název univerzity na Západočeská univerzita v Plzni

1999

vzniká nová fakulta, fakulta humanitních studií

2000

založení vysokoškolského ústavu
Nové technologie – výzkumné centrum

Fakulta filozofická

Myslím, tedy jsem na FF

Smělou myšlenku pěstování a rozvoje humanitních a společenských věd v univerzitním prostředí industriální Plzně se podařilo prosadit koncem 90. let minulého století. Hrstka domácích akademiků, doplněná stále početnějšími nově přicházejícími odborníky, byla soustředěna ve Středisku humanitních studií (tvořené Ústavem filozofie a Ústavem sociálních a politických věd), které se, společně s Centrem aplikované jazykovědy, staly zárodkem fakulty humanitních studií (akreditována 1999). V roce 2005 přijala fakulta název „filozofická“ a připojila se tak ke středoevropské univerzitní tradici.

Filozofická fakulta rozšiřuje vzdělanost nejen svými studijními programy antropologického, filologického, filozofického, historického, humanitního a společenského zaměření, ale také prostřednictvím svých oborů přispívá ke kultivaci a humanizaci prostředí a napomáhá ke kulturnímu rozvoji regionu. Vědeckou a výzkumnou činností vytváří významné badatelské středisko a prostřednictvím svých disciplín umožňuje pochopit region, jeho minulost i současnost. Svou polohou v příhraničí nabízí navíc prostorové přesahy v oblasti badatelských aktivit i vzdělávání, které mohou navázat na tradici úzkých kontaktů západních Čech a jihovýchodního Německa.

Mimořádný nález se podařil archeologům v roce 2013. V Kurdistánu objevili pozůstatky velkého města z předislámského období.

Katedra antropologie realizovala v roce 2013 garbologický projekt, zaměřený na studium soudobé společnosti prostřednictvím odpadu.

Oddělení biologické antropologie.

Nové technologie – výzkumné centrum

Od svého vzniku v roce 2000 se tento vysokoškolský ústav věnuje výzkumu, vývoji a inovacím pro průmyslové aplikace. Disponuje nejmodernějším technickým vybavením a mezinárodním týmem 120 zkušených, spolehlivých a motivovaných odborníků. NTC spolupracuje s desítkami domácích i zahraničních společností při řešení technických i technologických problémů. Vědecké týmy realizují výzkum a přinášejí mezioborová řešení v celém hodnotovém řetězci – od myšlenky až po prototyp.

NTC se zaměřuje na laserové a termovizní technologie pro průmyslové aplikace; vývoj nových materiálů, membrány, polymerní kompozity; modelování deformačních a dynamických procesů; měření a simulace proudění kapalin a přenosu tepla; vývoj tenkovrstvých materiálů pro fotovoltaiku, fotoniku a mikrosystémovou techniku; palivové články; uchovávání energie; měření biometrických signálů a modelování lidského těla či interakce-člověk stroj. Aplikace nacházejí uplatnění v mnoha zemích celého světa.

Čistá komora v laboratoři litografie.

Ukázka laserového kalení.

Unikátní pětikomorové naprašovací zařízení pro vývoj tenkovrstvých solárních článků PECVD.

2001

rektor Z. Vostracký je jmenován na druhé funkční období

2001

otevření nové budovy Univerzitní knihovny na Borech

2002

položení základního kamene nové budovy elektrotechnické fakulty v univerzitním kampusu

2004

rektorem ZČU se stává Josef Průša

Rozhovor s emeritním rektorem Josefem Průšou

S univerzitou jsem srostlý

Josef Průša zastával funkci rektora po dvě funkční období. Než usedl do rektorského křesla, působil na univerzitě jako asistent, odborný asistent a docent, pak i jako vedoucí personálního odboru, kvestor i kancléř. Univerzitní prostředí opustil jen jednou, aby nastoupil do funkce náměstka ministra školství, mládeže a tělovýchovy pro vědu a vysoké školství. Po skončení této funkce se na univerzitu vrátil. Jak sám říká, s univerzitou je zkrátka srostlý.

Zdá se vám nyní zpětně výhodou či nevýhodou pro funkci rektora, že jste univerzitní prostředí tak dobře znal?

Jednoznačně velkou výhodou. Univerzitní prostředí je velmi specifické a tím, že jsem jej poznal z mnoha úhlů díky mým předchozím pozicím na různých úrovních, ve funkci rektora mě již jen tak něco nepřekvapilo. Rozhodně mohu říci, že každá pozice, kterou jsem prošel, mně pro práci rektora něco dala.

byla jiná zejména v tom smyslu, že plně odhalila nedostatky zákona o vysokých školách, neboť nebylo v mých silách razantně zakročit tak jako ve výše uvedeném případě. To ani obecná veřejnost ani akademická obec bohužel nechápaly.

Kauza právnické fakulty musela být mnohem složitější, neboť vedle nutnosti vyřešení celé kauzy jste musel ještě být i pod velkým mediálním tlakem.

Kauza „práva“ bylo opravdu hodně těžké období. Ovšem nejen pro mě, ale pro celé vedení univerzity. Problémy na právnické fakultě vybuchly jednoho dne jako atomovka. Bohužel díky autonomii jednotlivých fakult jsem jako rektor dlouho netušil, co se uvnitř fakulty odehrává, a tak jim nemohl nijak zabránit. V okamžiku, kdy se celá kauza otevřela, musel jsem se k tomu postavit a začít rychle jednat. Ale i řešení vycházející z mé rektorské pozice narážely právě na autonomní postavení fakult a prosazovat je bylo složité a zdoluhavé. Naštěstí jsem byl obklopen skvělými spolupracovníky. Prorektorka Eva Pasáčková stanula v čele komise a odvedla velký kus práce. A máte pravdu, mediální tlak byl velmi silný. Každý den jsem měl u sebe tři televizní štáby. Jen mě mrzelo, že mediální obraz univerzity pak byl výrazně zkreslený, už nikoho z médií nezajímaly naše úspěchy, kterých nebylo málo, vše se točilo kolem práv.

Jak se díváte na celou kauzu nyní, s odstupem?

Samotná fakulta byla velmi kvalitní, bohužel ji v té době poslalo ke dnu selhání jedinců. A to následně poškodilo celou univerzitu. Ale trůfám si říci, že se nakonec celá kauza vyřešila dobře, fakulta již má zpět svoji ztracenou pověst a funguje výborně.

Vaše volební období ale nebyla jen kauza právnické fakulty, na co jste za dobu svého působení ve funkci rektora opravdu hrdý?

Bezesporu na investiční rozvoj. Podařilo se nám získat významnou dotaci 3,5 miliardy korun z Operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace (OP VaVpI),

ze kterého se vybudovala výzkumná centra NTIS, RICE, RTI, CENTEM. Díky tomu se významně posílilo renomé univerzity zejména v oblasti výzkumu a vývoje. Samotná výstavba center je pak již zásluhou rektorky Mauritzové. Úspěchem ale bylo také založení Techmanie, vznik festivalu Dny vědy a techniky a určitě jsem rád i za to, jak se podařilo vyřešit problémy s právnickou fakultou.

Čemu se věnujete nyní?

Jednak jsem stále, i když jen částečně, na univerzitě. Pracuji v Informačním a poradenském centru, kde svými kontakty pomáhám při zpracování projektů, pro vedení univerzity zpracovávám podklady pro hodnocení univerzity v celosvětových žebříčcích, a jednak jsem také politicky činný. Práce mám stále hodně, ale baví mě a odpočívám jí, jako jsem to ostatně dělal celý život.

Co byste popřál univerzitě k jejím narozeninám?

Především hodně nadaných studentů, pro něž bude ctí studovat na Západočeské univerzitě v Plzni, pracovníky, kteří budou univerzitu rozvíjet, přízeň úřadů a zájem veřejnosti.

Prezidenta Václava Klause hostil i rektor Josef Průša v roce 2008.

Doc. Ing. Josef Průša, Csc. (*1939) absolvoval fakultu elektrotechnickou VŠSE, po jejím dokončení působil jako projektant v podniku Škoda. V únoru 1970 pak začal na VŠSE působit jako odborný asistent. V roce 1975 byl z politických důvodů nucen přejít mezi odborné pracovníky. Na škole též působil jako energetik a později jako bezpečnostní technik. V roce 1990 byl jmenován docentem v oboru technická kybernetika a stal se kvestorem, kterým byl až do roku 1998, kdy se stal náměstkem ministra školství, mládeže a tělovýchovy pro vědu a vysoké školství. Na univerzitu se vrátil v roce 2003 a do svého jmenování rektorem působil v pozici kancléře univerzity. V čele Západočeské univerzity se ocitl v roce 2004 a zůstal jím po dvě volební období. Během jeho prvního období bylo nově akreditováno 13 studijních programů a ZČU se stala sedmou největší veřejnou vysokou školou v zemi. Taktéž se zvýšil počet zahraničních studentů a na všech fakultách byl akreditován alespoň jeden doktorský studijní program.

Rektor v období

1. 3. 2004–28. 2. 2007

1. 3. 2007–28. 2. 2011

Slavnostní otevření Japonské zahrady v 2004. Na snímku rektor Josef Průša a předseda Japonské zahradnické asociace Eishin Harada.

2004

dokončena nová budova
elektrotechnické fakulty na Borech

2004

vzniká vysokoškolský ústav –
Ústav umění a designu

2005

z fakulty humanitních studií se stává
fakulta filozofická

2008

vzniká osmá fakulta, fakulta
zdravotnických studií

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Design a umění a kreativita a flexibilita a inovace – chceme umět jako Sutnar!

Ústav umění a designu založený 1. dubna 2004 se stal předstupněm současné fakulty designu a umění Ladislava Sutnara. Dynamický rozvoj školy, která si rychle vybudovala pevné postavení mezi ostatními českými vysokými uměleckými školami, vyvrcholil v září 2013 transformací do podoby fakulty umění a designu. V dubnu 2014 pak fakulta přijala unikátní název Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara ZČU, který přesně vystihuje její filozofii i budoucí směřování v návaznosti na umělecký odkaz mezinárodně uznávaného česko-amerického designéra. V současné době je Sutnarka respektovanou a vyhledávanou uměleckou vzdělávací institucí se vzrůstající mezinárodní prestiží.

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara je moderní umělecká škola, jejíž studenti získávají pod vedením řady významných českých umělců bakalářské a magisterské vzdělání v širokém spektru oborů zaměřených na výtvarné umění, zejména na design a užité umění. Jak název napovídá, škola svojí činností a filozofií navazuje na inspirativní odkaz významného plzeňského rodáka a geniálního designéra Ladislava Sutnara. Sutnarka působí v moderní originálně koncipované budově, kde se každoročně koná mimo jiné i mezinárodní letní škola umění ArtCamp a další umělecké kurzy pro veřejnost. Fakulta dále provozuje Galerii Ladislava Sutnara a další výstavní prostory, každoročně udílí prestižní Cenu Ladislava Sutnara, pořádá soutěž pro studenty středních škol Teendesign a spolupracuje s řadou českých i zahraničních kulturních a vzdělávacích institucí.

Studenti Sutnarky často pracují pod vedením renomovaných zahraničních umělců – na snímku designér vozů Ferrari Maurizio Corbi.

Budova Sutnarky se často mění v dějiště nejprestižnějších kulturních a společenských akcí.

Fakulta zdravotnických studií

Salus aegroti, suprema lex esto
Blaho nemocného budiž
nejvyšším zákonem

Předchůdcem fakulty zdravotnických studií byla Vysoká škola v Plzni, o.p.s. (VŠP), která vznikla v roce 2001 a stala se první vysokou školou neuniverzitního typu v ČR nabízející vzdělávání v bakalářských zdravotnických programech. Po její transformaci ve fakultu zdravotnických studií se její studenti a zaměstnanci stali členy akademické obce Západočeské univerzity v Plzni.

Fakulta zdravotnických studií připravuje odborníky pro lůžkovou i ambulanci zdravotnická zařízení, privátní ošetrovatelské organizace, domácí a rodinnou péči, centra léčebné rehabilitace, lázně, léčebny, komunitní péči laboratoře. Fakulta rozvíjí spolupráci se zahraničím – spolupracuje velmi intenzivně s univerzitami, zdravotnickými zařízeními v Německu, s Bavorským červeným křížem, dále s vybranými univerzitami na Slovensku, v Polsku a v Rakousku. Postupně se také rozvíjí i spolupráce s univerzitou v partnerské čínské provincii HangShou. Fakulta má rovněž rozvinutou spolupráci s institucemi jako je např. EFRS (European Federation of Radiographer Societies), SRLA (Společnost radiologických asistentů), SÚJB (Státní úřad pro jadernou bezpečnost), UJV Praha-Řež (Ústav jaderného výzkumu), Ottobock. Fakulta se opakovaně umístila na předních místech při hlasování studentů o nejlepší fakultu roku a v roce 2011/2012 získala titul Fakulta roku.

Škola zdravé chůze pro nejmenší.

Fakulta spojená s pulsem života a pro život.

Studenti na praxi.

2008

rektor Josef Průša nastupuje do druhého funkčního období

2008

zřízení vysokoškolského ústavu – Ústavu jazykové přípravy

Ústav jazykové přípravy

Kvůli potřebě centralizovat jazykovou výuku byl po vzoru jiných univerzit zřízen Ústav jazykové přípravy ZČU za účelem poskytování kvalitní odborné jazykové přípravy studentům všech fakult. Navázal na Centrum jazykové přípravy na filozofické fakultě, které bylo založeno v roce 2006.

Ústav jazykové přípravy rozšířil pole své působnosti a v roce 2012 vzniklo kulturně jazykové Ruské centrum financované Fondem „Russkij mir“ s cílem popularizovat ruský jazyk a kulturu. Následující rok bylo zřízeno Americké centrum US Point podporované velvyslanectvím USA, které přibližuje kulturu a jazyk USA prostřednictvím kulturních a vzdělávacích akcí studentům středních a vysokých škol i široké veřejnosti. US Point také funguje jako poradenské centrum o studiu v USA.

Ústav jazykové přípravy poskytuje jazykovou výuku studentům všech fakult ZČU v bakalářských i magisterských studijních programech a v některých doktorských programech. Jazyky učí také v rámci Univerzity třetího věku a v kurzech celoživotního vzdělávání, nabízí mezinárodně uznávané jazykové zkoušky a přípravné kurzy. Angličtinu a ruštinu si studenti i široká veřejnost mohou zábavnou formou procvičit i zdokonalit v kulturně jazykových centrech US Point a Ruské centrum. Ústav je členem mezinárodních organizací sdružujících evropská jazyková centra a podílí se na mezinárodních jazykových projektech.

Americké centrum US Point.

Otevíření US Pointu v roce 2013 za účasti velvyslance USA Normana L. Eisena.

Výuka v Ruském centru.

Univerzita v číslech

9

fakult

2

vysokoškolské ústavy

4

výzkumná centra

12 000

studentů

102

vyučujících profesorů

35

udělených patentů v ČR

201

studijních oborů

70

vědeckých, výzkumných a vývojových týmů

2

evropské patenty

526 392

svazků v univerzitní knihovně

5

poboček univerzitní knihovny

13

patentů v USA

10

studentských kolejí v Plzni

2

univerzitní menzy

3 000

lůžek

7

kaváren

54 289

absolventů (za 25 let ZČU)

5 050

zahraničních studentů (za 25 let ZČU)

Rozhovor s emeritní rektorkou Ilonou Mauritzovou

Skvělý tým je zárukou úspěchu

Ilona Mauritzová usedla do rektorského křesla v roce 2011. Start jejího funkčního období byl ostrý, musela vyřešit stále velmi palčivé problémy s právnickou fakultou. Situaci se jí nakonec podařilo stabilizovat, o dva roky později fakulta získala zpět akreditaci na magisterský studijní program. Díky tomuto úspěchu se podařilo vyvést celou univerzitu z negativního mediálního obrazu a obrátit pozornost k jejím úspěchům, kterých nebylo málo.

Do funkce rektorky jste nastoupila v době plně rozjeté kauzy právnické fakulty. Jak na své, jistě nelehké začátky, vzpomínáte?

Máte pravdu, situace byla velmi složitá. Do nové funkce jsem musela skočit tak říkajíc rovnýma nohama. V té době ještě nikdo netušil, nakolik celá situace kolem právnické fakulty vygraduje. Jednání, která se vedla, byla velmi složitá, těžká, probírali jsme se tím dlouhou dobu, byly reálné obavy, že právnická fakulta úplně skončí. Ale díky mým skvělým spolupracovníkům, díky výborným prorektorům, díky pochopení lidí na fakultě, kteří si uvědomili, že musíme táhnout za jeden provaz, se podařilo docílit, že právnická fakulta získala akreditaci zpět. A podívejte se, jak se dnes fakultě daří. Funguje výborně, dokonce dosáhla i na doktorandský program.

Zbýval vám vůbec v této době čas na jinou práci?

Musel. Ale jak jsem již zmínila, mohla jsem se opřít o skvělý tým. Říká se, že výběr lidí, kteří s vámi pracují, je polovina úspěchu. A musím potvrdit, že je to pravda. Samozřejmě, že časové vytížení bylo obrovské, pracovala jsem až 14 hodin denně, cítila jsem velikou zodpovědnost za studenty, akademiky, ale i za celou univerzitu, aby na ní stín kauzy právnické fakulty dopadl co nejméně.

A poznamenaly podle vás problémy s právnickou fakultou obraz univerzity?

Dělali jsme všichni všechno proto, aby se tak stalo co nejméně. Byla jsem moc ráda, že máme tiskovou mluvčí, řadu věcí jsme také konzultovali s externí poradenskou PR agenturou, aby jsme univerzitu dokázali ochránit, i když to jednoduché vůbec nebylo. Univerzita měla v té době již schválené nádherné projekty, které nám záviděla celá republika, mohli jsme tvořit

budoucnost, ale média to příliš nezajímalo, naši akademici a vědci také v té době obdrželi řadu významných ocenění, ale jakýkoli mezinárodní úspěch byl nakonec zastíněn problémem práv. Ale právě díky naší neúnavné práci se nakonec podařilo situaci zklidnit a média pochopila, že univerzita není jen kauza právnické fakulty, ale celek, a velmi úspěšný celek, a začala o univerzitě informovat v pozitivním světle. A i za to jim patří můj dík.

Rektorka Ilona Mauritzová korunuje krále Majáles 2014.

Na co jste za svoje funkční období nejvíce pyšná?

Pochopitelně na to, jak jsme dokázali ustát a vyřešit problém s právnickou fakultou. Když jsem nastupovala do funkce, hrozilo, že o jednu fakultu přijdeme, když jsem ale odcházela, měli jsme dokonce o jednu fakultu, fakultu designu a umění Ladislava Sutnara, navíc. Jsem také ráda, že jsme dokázali dobře zrealizovat projekty, které získalo předchozí vedení, že jsme nezklamali a dokázali ty nádherné budovy postavit. Nebylo to sice

úplně jednoduché, naráželi jsme na nejednotný metodický postup, který v té době byl, a na nový zákon o veřejných zakázkách. Přesto jsme dokázali zabojevat a univerzita se rozrostla o mnoho krásných budov jako NTIS, CTPVV, Univerzitní knihovnu, RICE, RTI. Povedla se také továrna na umění, budova fakulty designu a umění. A v neposlední řadě jsme ráda, že se podařilo otevřít hned čtyři kavárny, a přijemnit tak nejen studentům, ale i zaměstnancům pobyt na univerzitě, a to jak na Borech, tak i v centru města.

Máte pocit, že je něco, co se úplně nepovedlo?

Co cítím jako vnitřní zklamání, a dnes bych to na základě svých zkušeností udělala jinak, je komunikace uvnitř univerzity. Řada zbytečných nedorozumění, která mě velmi mrzela, vznikla právě nedostatečnou komunikací. Sice jsme začali vydávat zpravodaj, který informoval o dění na univerzitě, každý zaměstnanec si ho mohl přečíst, ale přesto tam byly velké rezervy.

Po skončení vašeho volebního období jste se vrátila zpět na fakultu zdravotnických studií do funkce děkanky. Čím vás při návratu na tuto pozici obohatila rektorská funkce?

Na univerzitě jsem se mnoho věcí naučila. Pochopila jsem, jak je důležité, aby fakulta dobře fungovala nejen pro sebe, ale ve prospěch celé univerzity. Naučila jsem se mnohem více spolupracovat i s ostatními, zejména technickými fakultami, dříve byla spolupráce malá, dnes již máme první společné projekty.

Co byste na závěr popřála univerzitě k jejím 25. narozeninám?

Západočeské univerzitě v Plzni přeji do dalších let nadané a zvědavé studenty, kvalitní pedagogy a špičkové vědecké pracovníky. Aby vzdělanost, bádání, svobodná akademická diskuse a utváření vztahu s vnějším prostředím spojovaly univerzitu v jednotný celek, významně a pozitivně ovlivňující život v regionu Plzeňského kraje a města Plzně. V neposlední řadě pak přeji univerzitě, aby absolventi svou alma mater podporovali a nosili ji v srdci. Ať spolupráce fakult a ústavů univerzity přinese významné postavení v ČR i v zahraničí.

Návštěva prezidenta Miloše Zemana v roce 2014.

Doc. PaedDr. Ilona MAURITZOVÁ, Ph.D. absolvovala pedagogickou fakultu v Plzni a složila zde i rigorózní zkoušku. Později získala titul Ph.D a následně se habilitovala na Vysoké škole zdravotnictví a sociální práce v Bratislavě. V roce 2002 založila soukromou vysokou zdravotnickou školu v Plzni, která se o šest let později začlenila pod Západočeskou univerzitu v Plzni jako fakulta zdravotnických studií. Tu vedla ve funkci děkanky od roku 2008 do roku 2011, do čela fakulty byla zvolena i v roce 2015. V období 2011 až 2015 stála v čele Západočeské univerzity v Plzni. Je členkou řady odborných komisí a Vědecké rady ZČU, v roce 2004 obdržela zvláštní uznání ministryně zdravotnictví ČR za rozvoj bakalářských vzdělávacích programů v souladu s požadavky EU.

Rektorka v období
1. 3. 2011–28. 2. 2015

2012

ZČU obdržela ECTS Label (prestižní evropské ocenění v oblasti terciárního vzdělávání)

2012

otevření nové budovy ústavu umění a designu a dokončení výstavby budovy výzkumného centra RTI

2013

začátek výstavby výzkumného centra RICE

2014

otevření evropského centra excelence NTIS s novými prostorami pro fakultu aplikovaných věd

Výzkum a vývoj

Na univerzitě působí přes 70 vědeckých, výzkumných a vývojových týmů, které se orientují na výzkum, experimentální vývoj a inovace například v oblastech materiálového výzkumu, udržitelné energetiky, dopravních systémů, průmyslové technologie, systémech řízení, informatice a kybernetice či bioinženýrství.

Univerzitě se podařilo vybudovat čtyři výzkumná centra v rámci operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace, která se svými výsledky slaví úspěchy daleko za hranicemi republiky.

Biokybernetická laboratoř ve výzkumném centru NTIS. Příprava modifikovaných buněk pomocí nástrojů syntetické biologie.

NTIS

Nové technologie pro informační společnost je evropské centrum excelence fungující při fakultě aplikovaných věd, zaměřené na rozvoj vědních oborů kybernetika, informatika a mechanika, jež jsou klíčové pro vývoj a aplikace informačních, komunikačních a mechatronických technologií, a na rozvoj vědních disciplín fyziky, které se uplatňují při výzkumu a vývoji nových tenkovrstvých materiálů a plazmových zdrojů. Klíčovou rolí má matematická podpora pro modelování zkoumaných systémů a procesů i samotný vývoj odpovídajících matematických struktur. Výzkum probíhá především v těchto oblastech: identifikace a rozhodování pro systémy s neurčitostí; řídicí systémy strojů a procesů; řečové a obrazové technologie; monitorovací a diagnostické systémy; datové a softwarové inženýrství; modelování mechanických systémů; nové nanostrukturní tenkovrstvé materiály; matematické modelování; bioinženýrské technologie a modely, geofyzikální modely a geoinformační technologie.

V centru je v současnosti zaměstnáno zhruba 270 vědecko-výzkumných pracovníků, smyslem centra není pouze dosahování excelentních vědecko-výzkumných výsledků, ale i podpora zvyšování konkurenceschopnosti regionálního, republikového a evropského výzkumu a průmyslu. K tomu centrum přispívá prostřednictvím rozvoje spolupráce nejen s výzkumnými organizacemi, ale i podnikovou sférou, které bude prostřednictvím transferu technologií umožněno uplatnění výzkumných výsledků v inovacích a jejich brzké praktické využití.

NTC

Nové technologie – výzkumné centrum se zaměřuje na výzkum, vývoj a inovace. Disponuje nejmodernějším technickým vybavením a mezinárodním týmem 130 zkušených, spolehlivých a motivovaných odborníků. Jako samostatný vysokoškolský ústav je blíže představen na straně 19.

RICE

Regionální inovační centrum elektrotechniky je unikátní výzkumné centrum fakulty elektrotechnické, které pokrývá kompletní výzkumný řetězec od základního teoretického výzkumu, přes výzkum aplikovaný až po vývoj a testování funkčních vzorků a prototypů. Zaměřuje se především na následující výzkumné oblasti: nové koncepce pohonů a sofistikovaných technologií pro dopravní systémy nové generace; materiálový výzkum s hlavním zaměřením na organickou elektroniku, inteligentní senzory a multisenzorové systémy; řídicí systémy pro dopravní techniku a energetiku a komplexní systémy pro automatizované testování funkčnosti a spolehlivosti zařízení; nová zařízení a technologie pro zvyšování účinnosti výroby elektrické energie a tepla, těžby surovin a průmyslových technologií a vývoj pokročilých technologií pro jadernou energetiku; diagnostika a identifikace systémů – výzkum a vývoj nových diagnostických metod a postupů a sofistikovaných testovacích systémů; matematické modelování a výpočty složitých fyzikálních dějů, výzkum a vývoj nových metod řešení fyzikálních polí a jejich vzájemné interakce.

RTI

Regionální technologický institut je strojírenské a technologické výzkumné centrum strojírenské fakulty, které provádí výzkum a vývoj zaměřený především na moderní konstrukce vozidel včetně jejich pohonných systémů, výrobní stroje včetně jejich modernizací, tvářecí a obráběcí technologie.

Budova výzkumného centra NTIS.

Nová budova výzkumného centra RICE byla otevřena v roce 2016.

Halová laboratoř a zkušebna vysokonapěťové výkonové elektroniky a dopravní techniky v RICE.

Úspěchy na poli aplikovaného výzkumu a spolupráce s praxí

Západočeské univerzitě v Plzni se podařilo doposud získat 35 patentů v České republice, 2 evropské patenty a 13 patentů v USA. V uplynulých osmi letech bylo podáno téměř 50 patentových přihlášek.

Za dobu své existence se Západočeská univerzita může pochlubit řadou úspěchů. Zde jsou některé úspěchy z posledních let:

O vynikající reprezentaci univerzity se zasloužilo pět studentů čtvrtého ročníku fakulty ekonomické, kteří úspěšně navázali na výhru v národním kole největší manažerské soutěže Global Management Challenge. Ve světovém klání v čínském Macau, které se konalo v dubnu 2011, obsadili Roman Sterly, Jakub Sloup, Jakub Honzík, Jiří Pešík a Vít Černošouz 3. místo.

Velký úspěch zaznamenala univerzita v březnu 2013 na 21. ročníku mezinárodního veletrhu AMPER 2013. Výzkumný tým Regionálního inovačního centra elektrotechniky (RICE) si odnesl jednu z pěti hlavních cen v soutěži Zlatý AMPER. Odborná porota ocenila jeho modulární řídicí systém REMCS.

Tým studentů a odborníků z katedry konstruování strojů strojí fakulty vyvinul první český elektromotocykl ve stylu „chopper“. Společný projekt techniků a designérů vznikl přímo na univerzitní půdě. Veřejnost ho měla možnost poprvé spatřit v září 2013 na Dnech vědy a techniky v Plzni. Tam se také o dva roky později představil i energeticky úsporný silniční elektromotocykl.

Výzkumníkům z katedry archeologie filozofické fakulty se v říjnu 2013 podařil mimořádný nález. Při průzkumu v arbilské provincii v iráckém Kurdistánu našli pozůstatky zaniklého města z období 3.–12. století, o kterém doposud nebyla žádná zmínka v písemných pramenech.

Regionální inovační centrum elektrotechniky (RICE) fakulty elektrotechnické získalo v únoru 2015 pro univerzitu první evropský patent s názvem „Zařízení ke kompenzaci zemních proudů zapojené k fázovým vodičům rozvodné soustavy“, který přispěje k významnému zlepšení kvality, stability, a především spolehlivosti dodávky elektrické energie.

Studentka fakulty designu a umění Monika Lepschy vyhrála jedno z hlavních ocenění v kategorii Obuv a módní doplňky ve finále soutěže Art of Fashion, které se konalo 24. října 2013 v San Franciscu.

Tým Výzkumného centra tvářecích technologií FORTECH pod vedením Bohuslava Maška získal zlatou medaili na 56. mezinárodním strojírenském veletrhu, který se konal ve dnech 29. září – 3. října 2014 v Brně. Porotu zaujala jejich dutá hřídel z ultra-vysokopecvné oceli.

Výzkumný tým z centra RICE představil v červnu 2015 na veletrhu v Hannoveru chytrý zásahový oblek a rukavice pro hasiče. Vědci vyvinuli sofistikovaný elektronický systém a čidla, díky kterým má velitel jednotky na svém dotykovém tabletu přehled o tom, co se v daném okamžiku se zasahujícím hasičem právě děje.

Výzkumný tým mladých vědců z centra NTIS pod vedením Daniela Georgieva získal v září 2015 osm medailí v prestižní soutěži na MIT v Bostonu. Uspěl v ní s nástrojem, který slouží pro diagnostiku dynamiky rakovinných buněk a umožňuje včas rozpoznat, kdy klasická rakovina přechází do fáze metastáz.

Velkého úspěchu dosáhl 7. října 2015 v Praze startup SentiSquare, který vznikl na půdě fakulty aplikovaných věd. V soutěži IGNITE o nejlepší podnikatelský nápad obsadil skvělé 3. místo. Josef Steinberger a Tomáš Brychcín představili tzv. spin-off firmu, zabývající se analýzou nálady a názorů na sociálních sítích.

Odborníci z centra NTIS spolupracují s Českou televizí na automatickém titulkování živých televizních přenosů pro neslyšící.

Výzkumný tým z centra RICE se podílel na vývoji pohonné jednotky hybridního autobusu.

Odborníci z centra NTIS navrhuji materiály pro novou generaci leteckých motorů.

První český elektromotocykl ve stylu chopper vznikl na strojírní fakultě.

S chytrým zásahovým oblekem pro hasiče slaví výzkumný tým z centra RICE úspěchy i za hranicemi.

Výzkumný tým z NTIS získal v roce 2015 osm medailí v Bostonu za metodu, která umožní diagnostiku dynamiky rakovinných buněk.

Rozhovor s rektorem Miroslavem Holečkem

Univerzita se musí otevřít světu

Miroslav Holeček se na Západočeské univerzitě pohybuje již dvacet let. Do akademického prostředí přišel v roce 1996 z Výzkumného ústavu Škoda Plzeň, aby se zde věnoval pedagogické činnosti. O pár let později stál u zrodu jednoho z prvních výzkumných center ZČU Nové technologie, jehož ředitelem se stal v roce 2007. V roce 2014 úspěšně kandidoval na post rektora, univerzitu vede od 1. března 2015.

Ve funkci rektora působíte osmnáct měsíců. Je něco, co vás v nové funkci skutečně překvapilo?

Samozřejmě, že člověka v této funkci překvapí řada věcí, především to, jak se mu změní pohled na univerzitu. Člověk taky brzy pochopí, jak málo je pro zaměstnance funkce rektora srozumitelná. Někdo má pocit, že rektor musí řešit (a vyřešit) všechno, někdo zase nese velmi nelibě, že o některých věcech skutečně rozhoduje rektor či vedení univerzity. Pravděpodobně největším překvapením pro mě bylo, že rektor je často chápán jako jakýsi celouniverzitní ombudsman. Nepřetřžitě se ke mně dostávají nejrůznější stížnosti, ať od lidí z univerzity nebo od studentů samotných či jejich rodičů. Stížnostem sice rozumím, ale často je až úsměvná představa, že by rektor mohl mít možnost řešit řadu velice detailních záležitostí, které se odehrávají uvnitř fakult či servisních pracovišť.

Jak vnímáte z té nejvyšší pozice současnou univerzitu? Kde má podle vás největší rezervy?

Rozhodně by se měla ještě více otevřít světu a dát o sobě více vědět – jak je výborná v řadě oborů, že tu máme hned čtyři perspektivní výzkumná centra, ve kterých se realizuje věda často i na špičkové světové úrovni. Že máme spoustu pozoruhodných interdisciplinárních projektů nebo že se řada fakult může pochlubit velmi kvalitní spoluprací s praxí. Rezervy ale vidím také v pedagogické činnosti či nutnosti modernizace některých výukových programů. Taky pocítuji jako problém malý zájem výrazných osobností o zapojení se do vedení fakult či celé univerzity.

Takže na otázku, na co by univerzita by měla být nejvíce pyšná, jste mi již vlastně odpověděl.

Ano. Naše univerzita je skutečně dobrá v celé řadě oborů. Její další velkou předností je pestrost a multioborovost. Velkou radost mám osobně ze vzájemné spolupráce, která tu mezi mnohými fakultami výborně

funguje. Podívejte se například na studentskou formuli, na jejímž vzniku spolupracovali studenti z pěti fakult! A jsem moc rád za řadu významných osobností, které na univerzitě máme, kteří mají velké vize a dokážou je zrealizovat. Bez těchto osobností by zde nebyla výzkumná centra ani některé moderní směry výzkumu, neměli bychom zde kvalitní design a umělecké obory, nemohli bychom se pochlubit některými unikátními obory a zajímavou mezioborovou spoluprací.

Mottem letošních oslav se stal slogan: „Jste připraveni na čtvrtou průmyslovou revoluci? My ano.“ Jsme skutečně připraveni?

Bezpochyby jsme připraveni v řadě technických disciplín, které zde dosahují opravdu špičkové úrovně. Máme kvalitní odborníky a výborné experimentální a vědecké zázemí. Čtvrtá průmyslová revoluce však nejsou jen nové technologie. Je to především zřetelné připomenutí faktu, že svět kolem nás se mimořádně rychle vyvíjí. Brzy budou úplně nová pracovní místa a řada současných zanikne. Rovněž je i poukazem na to, že se pravděpodobně výrazně změní role člověka ve světě, že bude mít třeba úplně jinou pracovní kapacitu, že bude stále větší důraz na pestré volnočasové aktivity a podobně. To je právě obrovskou příležitostí pro humanitní fakulty, ekonomické, zdravotnické, právnické či umělecké obory. Na řadu těchto výzev jsme skutečně dobře připraveni díky skladbě našich fakult, kvalitním výzkumným centrům a dlouhodobě rozvíjené mezioborové spolupraci. Potenciál máme, jen jej musíme cíleně rozvíjet a stále intenzivněji vzájemně spolupracovat.

Jaké nejdůležitější úkoly vás ve funkci rektora v nejbližším horizontu čekají?

Pro nás všechny je nyní důležité uspět na složité křižovatce, kterou nám připravila novela vysokoškolského zákona. Zároveň je horkým tématem financování

výzkumu a řada otazníků se točí kolem toho, jakým způsobem bude stát přistupovat k terciárnímu vzdělávání. A zde vidím jedinou možnost, jak v této nastalé situaci uspět – být nároční sami na sebe, dokázat ocenit kvalitní věci a zároveň umět eliminovat ty podřadné. A pak je nezbytně důležité hledat konsenzus, v klíčových okamžicích zůstat jednotní a táhnout za jeden provaz. Jen tak můžeme toto období ustát se ctí a stát se perspektivní vzdělávací institucí s pevnou vnitřní strukturou.

Ani ve funkci rektora jste nepřestal učit. Považujete kontakt se studenty za důležitý?

Bezesporu. Člověk by si měl neustále připomínat, že je tu především kvůli studentům, a čistě z osobního hlediska musím podotknout, že mě obrovsky motivují debaty s nimi, baví mě konfrontovat se s jejich světem. Kupříkladu na akci „Pivo s rektorem“ jsem měl možnost hovořit se studenty všech fakult, bylo to mimořádně podnětné. Člověk najednou uvidí univerzitu úplně jinými očima.

A jsou současní studenti hodně jiní?

Rozhodně se od doby, kdy jsem studoval já, hodně změnilo. Všiml jsem si, že jsou to někdy tak trochu ještě děti v tom smyslu, že často nemají pevný cíl, nemají jasno v tom, co by chtěli dělat, často se teprve hledají. A to by právě měl být jeden z úkolů školy, mít možnost a schopnost dokázat poodhalit studentům, v čem jsou dobří, a pomoci jim sebe sama najít. Většinou nejde o to, zda je student špatný či dobrý, ale o to, že si třeba jen ještě nenašel ten „svůj“ obor.

Až jednou budete předávat rektorské žezlo, jakou univerzitu byste rád svému nástupci předal?

Mám vizi moderní univerzity, která zřetelně vyzařuje do světa, čím je unikátní, proč a co zde mají lidi studovat a celé vnitřní prostředí je vzájemně propojeno v logický a funkční celek. Za mimořádně důležité považují dobrou atmosféru na univerzitě, která vytváří ty nejlepší podmínky pro tvůrčí prostředí a rozvoj osobností. Tak si představuji úspěšnou univerzitu.

Co byste na závěr popřál univerzitě k jejím narozeninám?

Co tak mladé dámě popřát ke 25. narozeninám...? Tak především, ať jsi stále přitažlivější a žádanější! Ať máš svou nezaměnitelnou a krásnou tvář! Ať stále sílí zájem být Ti spolehlivým a věrným partnerem! Ať se o Tobě ví, že vždy hraješ čestně a férově, že ctíš pravidla a máš svou hrdost. A ať jsi s přibývajícím věkem stále krásnější a lákavější a otáčejí se za Tebou studenti i z dalekých krajů a vzdálených zemí.

Doc. Dr. RNDr. Miroslav Holeček (*1961) vystudoval Matematicko-fyzikální fakultu Univerzity Karlovy, kde získal titul doktora přírodních věd. Doktorát z oboru aplikovaná mechanika absolvoval v letech 1992 až 1996 na Západočeské univerzitě v Plzni, ve stejném oboru se zde také v roce 2004 habilitoval. V letech 1986 až 1995 působil jako samostatný výzkumný a vývojový pracovník ve Výzkumném ústavu Škoda Plzeň. Od roku 1996 je akademickým a vědecko-výzkumným pracovníkem Západočeské univerzity v Plzni, v letech 2007 až 2015 působil jako ředitel vysokoškolského ústavu Nové technologie – výzkumné centrum.

Rektor v období
od 1. 3. 2015

Jak šel čas na univerzitě

Univerzitní areál v devadesátých letech.

V roce 1994 se slavnostně otevřelo univerzitní knihkupectví v Sedláčkově ulici.

Odborný seminář na katedře matematiky.

Do výuky patřil i vojenský výcvik.

Oslavy 1. máje, sedmdesátá léta.

Ověřování možnosti využití videorekordéru ve výuce algebry na katedře matematiky.

Zasedání slavnostní vědecké rady k 10. výročí založení univerzity.

Oslavy 20. výročí založení Západočeské univerzity v Plzni.

V roce 1994 navštívili univerzitu američtí veteráni.

Studentský život

Na Západočeské univerzitě v Plzni působí celá řada studentských spolků a organizací, které se aktivně podílejí nejen na chodu univerzity, ale také přispívají k trávení volného času studentů, pořádají kulturní akce či pomáhají se připravovat na budoucí profesní život.

Vrcholným studentským zastupitelským orgánem v samosprávě univerzity je Studentská komora Akademického senátu ZČU, která hájí zájmy studentstva celé univerzity, tedy i studentských organizací. Ty podporuje a částečně i koordinuje jejich činnost. Má celkem 20 členů – po dvou z každé fakulty a dva studenty doktorských studijních programů. Jsou voleni na dva roky. Členové studentské komory mají své zastoupení také v různých komisích a pracovních skupinách ve vedení ZČU, a mohou tak ovlivňovat celou řadu rozhodovacích a řídicích procesů.

Mezi další studentské organizace, které aktivně fungují na Západočeské univerzitě, patří například AEGEE Plzeň (Evropské fórum studentů), AIESEC Plzeň, BizIT, ELSA Plzeň, ESN Pilsen, IAESTE ZČU Plzeň či Stavovská unie studentů Západočeské univerzity v Plzni.

Gaudeamus Igitur byl oblíbenou oslavou začátku akademického roku v devadesátých letech.

Kýbl akademické krve pořádá od roku 1993 ekonomická fakulta v Chebu.

Univerzitní upír, akce dobrovolného dárčování krve, je jeho mladším bráščkou.

K tradičním studentským akcím patří Majáles.

Festival studentských kapel Kapeláž se koná vždy na jaře v areálu kampusu.

K velmi populárním studentským akcím patřil pochod do Rabštejna nad Střelou. Dnes jej nahrazuje pochod nazvaný Exodus.

Západočeská univerzita slaví 25 let

Slavnostním vyvěšením praporů s logem 25 let ZČU v únoru 2016 v areálu kampusu a na budovách fakult odstartovaly oslavy letošních 25. narozenin Západočeské univerzity v Plzni.

Logo k 25. výročí bylo vytvořeno v rámci klauzurních prací zimního semestru fakulty designu a umění Ladislava Sutnara. Z několika vybraných konceptů zvítězil nakonec návrh Terezy Pejřimovské, zejména pro svou grafickou čistotu, nápaditost a moderní styl. Sama autorka logo vysvětluje následovně: „Logo je složeno z trojúhelníků, které římskými číslicemi znázorňují číslo 25. Zároveň připomínají přesýpací hodiny jako symbol plynutí času.“

Mottem letošních oslav se stal slogan „Jste připraveni na čtvrtou průmyslovou revoluci? My ano.“, jehož sjednocujícím prvkem je myšlenka propojování lidí a chytrých strojů, mozků a technologií, věcí a internetu, kterou s sebou přináší 21. století. „Západočeská univerzita vyrostla na technických kořenech, ale současně má řadu prosperujících humanitních oborů. Díky této rozmanitosti a mezioborovému propojení jsme univerzitou, která se v letošním roce otevřeně hlásí k myšlence Průmyslu 4.0,“ shrnul podstatu motta rektor Miroslav Holeček.

Celý rok 2016 se pak nese ve znamení kulturních, sportovních a společenských akcí, kterými studenti, zaměstnanci i široká veřejnost slaví 25 let od založení Západočeské univerzity v Plzni.

Dubnového sportovního klání, štafetového závodu Běh s rektorem, se zúčastnilo 52 dvojic z celé univerzity.

Čtvrté průmyslové revoluci se věnovaly i Plzeňské rozhovory, letošní obnovený druhý ročník nesl podtitul Člověk a stroj, soužití nebo soubor? Jedním z řečníků byl expert na umělou inteligenci Michal Pěchouček.

Vyvěšení praporů k zahájení oslav proběhlo 16. března 2016.

Čtvrtá průmyslová revoluce do třetice. V červnu se odehrála vernisáž výstavy věnované historii a nástupu 4. průmyslové revoluce. Expozici připravili studenti FDULS a až do poloviny července byla ke zhlédnutí v mážhausu plzeňské radnice.

Oslavy pokračovaly v květnu, kdy budovu právnické fakulty rozžářil videomapping Maják vědění. Originální projekce, která vzešla z dílny ateliéru multimediální tvorby fakulty designu a umění Ladislava Sutnara, doprovázela živá hudba v podání Plzeňského fanfárového souboru. Výjimečná digitální projekce představila cestu ke 4. průmyslové revoluci a protnula se tak s mottem letošních oslav.

Ve stejnou dobu zdobila Smetanovy sady druhá výstava, věnovaná pětadvaceti letům historie univerzity. Jedenadvacet velkoplošných panelů představilo široké veřejnosti nejen historii, ale také jednotlivé fakulty či život na univerzitě.

ZČU&25 let

Redakce a editace textů

Kateřina Modrá

Fotografický doprovod

Archiv ZČU

Grafická úprava

Jan Ježek

Vytiskl a svázal

Prekoma s.r.o.

Časopis ZČU&... 2. číslo

Náklad: 2 000 ks

40 stran

V roce 2016 vydala

Západočeská univerzita v Plzni

Univerzitní 8, 306 14 Plzeň

ISSN 2464-7667

Dárek pro studenty k oslavám 25. výročí založení připravila univerzita na začátek nového akademického roku. Od září tak mohou studenti využívat na cestu do školy koloběžky, jejichž stojany jsou umístěny v kampusu a na konečné tramvaje č. 4 na Borech. Tento unikátní „scoobike sharing“, tedy sdílení koloběžek, vznikl díky spolupráci ZČU se spolkem k světu.

Festival vědy, Dny vědy a techniky, se letos konal již po jedenácté. Krásné počasí a možnost vyzkoušet si vědecké experimenty na vlastní kůži přilákaly letos tisíce návštěvníků.

Velkému zájmu především z řad studentů se těšila říjnová akce Pivo s rektorem. V areálu Plzeňského Prazdroje měli nejen možnost ochutnat pivo, které rektor Miroslav Holeček sám uvařil, ale také si s ním neformálně popovídat a poslechnout si koncert studentských kapel.

V říjnu přijel univerzitě k 25. narozeninám zahrát zpěvák Dan Bárta s kapelou Illustratosphere.

